

APRIL
2012

VAN DEN AKKER
ACCOUNTANTS B.V.

INKOMSTENBELASTING

Waardering pand

Vermogensbestanddelen die door de houder van een aanmerkelijk belang in een BV aan de BV ter beschikking worden gesteld, vallen niet in box 3 maar in box 1 van de inkomstenbelasting. Dat betekent dat de opbrengsten progressief worden belast. Dat geldt ook voor de waardeverandering van het vermogensbestanddeel gedurende de periode van de terbeschikkingstelling. Bij beëindiging van het gebruik door de BV eindigt de terbeschikkingstellingsregeling en moet het verschil tussen de waarde in het economische verkeer van het vermogensbestanddeel op de datum van beëindiging en de boekwaarde op dat moment tot het inkomen worden gerekend. De vraag is wat de waarde van een vermogensbestanddeel in het economische verkeer is.

Een echtpaar dat samen 100% van de aandelen in een BV had, was eigenaar van het bedrijfspand dat aan de BV werd verhuurd. Bij de aanvang van de terbeschikkingstelling op 1 januari 2001 was de waarde van het pand volgens taxatie € 430.000. Vanwege de slechte bereikbaarheid van het pand besloot de BV een ander kantoorpand te zoeken. In juli 2002 verhuisde de BV naar een nieuw kantoorpand. Vanaf dat moment stond het pand grotendeels leeg. Pogingen tot verkoop van het pand mislukten, waarna het echtpaar besloot om het pand tot woonhuis te verbouwen. In verband met de beëindiging van de terbeschikkingstelling van het pand aan de BV verwerkte het echtpaar een verlies in zijn aangifte inkomstenbelasting over 2004. Dat verlies werd veroorzaakt doordat de taxatiewaarde van het pand als woning van € 300.000 beduidend lager lag dan de boekwaarde van het pand. De Belastingdienst taxeerde het pand, uitgaande van gebruik als kantoorpand, op € 430.000. De vraag was welke waardering van toepassing was voor de bepaling van het resultaat uit

terbeschikkingstelling.

Hof Leeuwarden was van oordeel dat de inspecteur met het door hem overgelegde taxatierapport en zijn toelichting daarop de waarde van het pand van € 430.000 aanneemelijk had gemaakt. Volgens het hof was bij de taxatie voldoende rekening gehouden met de omstandigheid dat het pand op de peildatum nog niet was verbouwd. Waardering als kantoorpand was terecht, omdat de waarde in het economische verkeer gelijk is aan de prijs die de meestbiedende koper zou willen betalen. Tussen partijen was niet in geschil dat het pand als kantoorpand een hogere waarde had dan als woning. Op het moment van beëindiging van de terbeschikkingstelling had het pand een bedrijfsbestemming en was de verbouwing tot woonhuis nog niet begonnen. Volgens het hof had het echtpaar zijn stelling, dat het pand als kantoorpand niet verkocht kon worden, onvoldoende onderbouwd.

Aangifte inkomstenbelasting 2011

Wanneer geen uitstel is gevraagd voor de indiening van de jaarlijkse aangifte inkomstenbelasting moest deze voor 1 april worden ingeleverd. Om het opstellen van de aangifte te vereenvoudigen kan vanaf 1 maart weer gebruik gemaakt worden van de vooraf ingevulde aangifte. De vooraf ingevulde aangifte bevat gegevens zoals naam, adres en woonplaats van de belastingplichtige, gegevens van loon of studiefinanciering en de WOZ-waarde van de eigen woning. Vanaf dit jaar bevat de aangifte ook een deel van de lijfrentepremies, hypotheekgegevens en de dividendbelasting. Die gegevens zijn

vanaf 12 maart beschikbaar voor een deel van de belastingplichtigen. In de komende jaren zal het aantal vooraf opgenomen bankgegevens worden uitgebreid.

Het bijzondere aandachtspunt is dit jaar het loon uit dienstbetrekking. Die gegevens worden vaak verkeerd of niet ingevuld. Het doen van een onjuiste aangifte kan aanleiding vormen voor de inspecteur om een boete op te leggen.

Eigenwoningregeling

De eigenwoningregeling van de Wet IB 2001 houdt kort gezegd in dat er een bedrag bij het inkomen in box 1 geteld moet worden voor het woongenot en dat de financieringskosten aftrekbaar zijn. De regeling geldt alleen voor een woning die dient als duurzaam hoofdvverblijf voor de belastingplichtige en zijn huishouden en die hem ter beschikking staat op grond van eigendom. Dat hoeft geen juridische eigendom te zijn, want economische eigendom volstaat. Volgens de Memorie van Toelichting valt een woning in eigendom op grond die in erfpacht is uitgegeven onder de eigenwoningregeling. Wanneer het recht van erfpacht niet op de grond maar op het pand zelf is gevestigd, is de eigenwoningregeling niet van toepassing omdat er in wezen sprake is van een gehuurde woning. Een woning die door een recht van opstal op grond in erfpacht eigendom van de belastingplichtige is, komt wel in aanmerking voor de eigenwoningregeling. Als de eigenwoningregeling niet van toepassing is, valt de woning onder de forfaitaire rendementsheffing van box 3.

Volgens de Hoge Raad hoeft op grond van de tekst van de wet en de parlementaire geschiedenis als een belastingplichtige zijn eigendomsrecht ontleent aan een recht van opstal van een woning niet te worden onderzocht of sprake is van economische eigendom. Wel gelden ook dan de vereisten die de wet stelt met betrekking tot voordelen, lasten en waardeveranderingen van de woning. Anders dan de staatssecretaris van Financiën in cassatie betoogde is het

woningen geldt.

Eigen woning en box 3

Wanneer iemand in jaar 1 zijn eigen woning overdraagt en pas in jaar 2 een nieuwe eigen woning koopt, valt de opbrengst van de oude eigen woning na aflossing van de hypotheekschuld in box 3. Dat geldt ook wanneer de opbrengst in jaar 2 wordt gebruikt voor de financiering van de nieuwe eigen woning. Verzoeken om met toepassing van de hardheidsclausule goed te keuren dat box 3-heffing over de netto opbrengst van de oude woning achterwege blijft, wijst de staatssecretaris af. Op 1 januari van jaar 2 is er immers sprake van een box 3-bezitting en is er geen eigen woning.

Het faillissement van DSB

Bezittingen in box 3 moet in de aangifte worden opgenomen voor de waarde in het economische verkeer. Voor vorderingen op de failliete DSB-bank is een praktische regeling getroffen. De

niet mogelijk om de eigenwoningregeling buiten toepassing te laten met een beroep op huuranalogie als aan de wettelijke vereisten van de eigenwoningregeling is voldaan. Voor de toepasselijkheid van de eigenwoningregeling is niet vereist dat het belang bij de waardeontwikkeling wordt ontleend aan het recht van opstal zelf, het is voldoende als de belastingplichtige dat belang heeft.

Durfskapaallenging

Als opvolger voor de zogenaamde Tante Agaathregeling van de Wet IB 1964, kende de Wet IB 2001 een regeling voor beleggingen in durfskapaal. Onder zekere voorwaarden konden verliezen op geldleningen aan beginnende ondernemers in mindering worden gebracht op het inkomen in box 1. Een van de voorwaarden waaraan de lening moest voldoen was dat de overeenkomst binnen vier weken na

totstandkoming moest zijn geregistreerd als bedoeld in de Registratiewet 1970. Wilde een verlies op een belegging in durfskapaal aftrekbaar zijn, dan moest binnen acht jaar na het verstrekken van de geldlening de hoofdsom geheel of gedeeltelijk zijn kwijtgescholden. De inspecteur diende het verlies bij beschikking vast te stellen. Overschrijding van de termijn van vier weken waarbinnen registratie diende plaats te vinden, leidt ertoe dat een verlies op de vordering niet aftrekbaar is. Hof Arnhem kwam tot dat oordeel in een procedure waarin werd vastgesteld dat de leningovereenkomst enkele dagen na het verstrijken van de vierwekentermijn werd aangeboden ter registratie.

Box 3

De staatssecretaris van Financiën heeft een nieuw besluit gepubliceerd met het beleid op het gebied van box 3 van de inkomstenbelasting. Ten opzichte van de eerdere beleidsbesluiten zijn de onderdelen box 3 en eigen woning en DSB-tegoeden aangepast. Inhoudelijke wijzigingen van het beleid zijn met die aanpassing niet bedoeld. Er zijn praktische regelingen voor de peildatum 1 januari 2011 getroffen. Het besluit betreffende de waardering van verpachte woningen voor box 3 en de schenk- en erfbelasting is ingetrokken omdat er met ingang van 1 januari 2011 een wettelijke regeling voor verpachte

Inkomstenbelasting

Waardering pand	2
Aangifte inkomstenbelasting 2011	2
Eigenwoningregeling	2
Durfskapaallenging	3
Box 3	3

Loonbelasting

Rijvaardigheidstrainingen	4
Verkenning loonsomheffing	4
Digitale rittenregistraties	4

Arbeidsrecht

Concurrentiebeding	5
Reorganisatie	5
Wietplantage	5
Parallel lopende ontbindingsverzoeken	6
Opzegging	6

Overdrachtsbelasting

Overdrachtsbelasting	7
----------------------	---

Sociale verzekeringen

Kindregelingen	7
----------------	---

Varia

Innovatiefonds MKB+	7
---------------------	---

waarde in het economische verkeer op 31 december 2009, 1 januari en 31 december 2010 van achtergestelde deposito's kan op nihil worden gesteld. Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven heeft op 30 juni 2011 beslist dat deze achtergestelde deposito's onder het depositogarantiestelsel vallen. De jaarwisseling 2010/2011 is de laatste waarbij twee peildata kort op elkaar volgen. De waarde in het economische verkeer op 1 januari 2011 van bij DSB aangehouden achtergestelde deposito's kan daarom eveneens op nihil worden gesteld. De waarde in het economische verkeer van andere concurrente vorderingen op DSB was in december 2010 moeilijk te bepalen. Eerder was al om praktische redenen goedgekeurd dat de waarde in het economische verkeer op 31 december 2009, 1 januari en 31 december 2010 op nihil kon worden gesteld. In 2011 is een uitkering gedaan. Desondanks keurt de staatssecretaris goed dat de waarde in het economische verkeer op 1 januari 2011 eveneens op nihil wordt gesteld.

LOONBELASTING

Rijvaardigheidstrainingen

De directeur en enig aandeelhouder van een BV had als auto van de zaak een Porsche ter beschikking gesteld gekregen. Ter voorkoming van een bijtelling voor privégebruik hield hij een rittenregistratie bij. Volgens de rittenregistratie reed de dga in 2007 250 kilometer privé en in 2008 90 kilometer privé met de auto. Wel volgde hij in deze jaren steeds een tweetal door de importeur van Porsche georganiseerde

rijvaardigheidstrainingen in Finland en Duitsland. De kosten daarvan merkte de BV aan als vrije verstrekkingen; de gereden kilometers registreerde de dga als zakelijke kilometers. In beide jaren ging het om ongeveer 1.400 kilometer. De inspecteur was van mening dat geen sprake was van vrije verstrekkingen en dat de gereden kilometers privékilometers waren, waardoor er een bijtelling voor privégebruik moest plaatsvinden omdat de grens van 500 kilometer per jaar werd overschreden. Volgens de BV was de dga niet geïnteresseerd in sportauto's, maar had zijn werkgever die hem in staat stelde een Porsche te rijden er het grootste belang bij dat hij goed met de auto kon omgaan.

In hoger beroep oordeelde Hof Arnhem dat de BV niet aannemelijk had gemaakt dat er voor de behoorlijke vervulling van zijn dienstbetrekking hoge eisen werden gesteld aan de rijvaardigheid van de dga. Volgens het hof behoren rijvaardigheidstrainingen in het algemeen tot de privé sfeer, ook als er rond de rijvaardigheidstrainingen gelegenheid bestond tot netwerken. Omdat het volgen van de rijvaardigheidstraining een privéactiviteit was, waren de daarvoor verreden kilometers privékilometers. Dat had tot gevolg dat terecht een bijtelling voor privégebruik had plaatsgevonden.

Verkenning loonsomheffing

In het Regeerakkoord is opgenomen dat het kabinet streeft naar de invoering van een eenvoudige loonsomheffing, waarbij de werkgever geen rekening hoeft te houden met individuele kenmerken van zijn werknemers. In plaats van een heffing op individueel werknemersniveau moet er een heffing op bedrijfsniveau komen. De kenmerken van een dergelijke heffing zijn een uniforme grondslag en één uniform tarief. Het is niet de bedoeling dat op macroniveau een andere opbrengst aan heffingen ontstaat dan de huidige opbrengst.

Een werkgroep heeft een verkenning gedaan naar de invoering van een loonsomheffing. Het rapport van de

werkgroep is nu gepubliceerd. De conclusie is dat een loonsomheffing alleen levensvatbaar is als de inkomstenbelasting belangrijk wordt vereenvoudigd. Gedacht kan worden aan het afschaffen van heffingskortingen en het vereenvoudigen van de tariefstructuur en aan het koppelen van de zorgtoeslag aan de inkomstenbelasting. Het is niet de bedoeling van de invoering van een loonsomheffing om de werkgevers niet langer verantwoordelijk te laten zijn voor het in de hand houden van de kosten van werknemersverzekeringen. De bestaande premiedifferentiatie kan in dat kader vervangen worden door per werkgever jaarlijks vast te stellen loonsomprikkels in de vorm van kortingen en toeslagen op de afdracht loonsomheffing.

Digitale rittenregistraties

In opdracht van het Landelijk Coördinatiecentrum Auto van de Belastingdienst is een normenkader voor digitale rittenregistratiesystemen opgesteld. Een rittenadministratie wordt bijgehouden om aan te tonen hoeveel kilometers er voor zakelijke doeleinden en hoeveel kilometers er voor privédoeleinden door een bestuurder zijn gereden. Een rittenadministratiesysteem moet aan de volgende doelstellingen voldoen:

1. Alle ritten met de auto moeten volledig, juist en tijdig worden geregistreerd. Bijzondere gebeurtenissen zoals verschillen tussen de geregistreerde en de werkelijke kilometerstand van de auto en het wijzigen van (rit)gegevens moeten zodanig worden vastgelegd dat zij achteraf binnen redelijke tijd kunnen

worden geverifieerd.

2. De ingevoerde gegevens van ritten en bijzondere gebeurtenissen moeten een juiste, tijdige en volledige verwerking op eenduidige wijze mogelijk maken. Het systeem mag geen functies bevatten die het mogelijk maken om geregistreerde gegevens te wissen of zodanig aan te passen dat de oorspronkelijke gegevens niet meer te traceren zijn.

3. Geregistreerde gegevens worden gedurende de wettelijke bewaartermijn bewaard.

4. Rapportages bevatten alle ritgegevens met alle relevante kenmerken juist gerubriceerd en geven een betrouwbaar en eenduidig beeld van de geregistreerde gegevens.

Volgens de Vereniging Auto van de Zaak voldoet op dit moment nog geen enkel rittenregistratiesysteem aan de normen van de Belastingdienst. Wanneer systemen aan de normen voldoen, worden zij door de vereniging van een kenmerk voorzien.

ARBEIDSRECHT

Concurrentiebeding

Met name bij zogenaamde sleutelfunctionarissen in een onderneming is het niet ongebruikelijk om in de arbeidsovereenkomst een non-concurrentiebeding en/of een relatiebeding op te nemen om te verhinderen dat de werknemer na zijn uitdiensttreding bij een directe concurrent in dienst treedt of opdrachtgevers meeneemt naar een nieuwe werkgever. De rechter heeft de bevoegdheid om de duur van dergelijke bedingen te matigen of zelfs de werking daarvan op te schorten.

In een procedure vorderde de voormalige werkgever dat zijn werkneemster zich hield aan het met haar overeengekomen non-concurrentie en relatiebeding. De werkneemster had ontslag genomen om bij een directe concurrent in dienst te treden. Het non-concurrentiebeding had een duur van 2 jaar, terwijl de arbeidsovereenkomst aanvankelijk was

aangegaan voor de periode van 1 jaar en later voor 1 jaar verlengd was. De nieuwe werkgever was niet alleen een directe concurrent, maar was gedurende langere tijd ook opdrachtgever van de oude werkgever geweest. De werkneemster vorderde opheffing van de bedingen en, indien de rechter zou beslissen dat de bedingen niet werden opgeheven, doorbetaling van salaris gedurende de periode dat de bedingen zouden gelden. De rechter in kort geding was van oordeel dat zowel het non-concurrentiebeding als het relatiebeding duidelijk waren en dat de werkneemster wist waarvoor zij tekende bij haar indiensttreding. De afweging van de belangen van de werkgever en de werkneemster door de rechter viel in het voordeel van de werkgever uit. Gezien de onderlinge concurrentie en de omvang van de onderneming van de oude werkgever zou indiensttreding bij de nieuwe werkgever grote risico's voor de oude werkgever inhouden. De rechter in kort geding beperkte de werkingsduur van beide bedingen tot zes maanden, mede gelet op de totale duur van het dienstverband van 1,5 jaar. De vordering tot doorbetaling wees de rechter af, omdat de werkneemster ondanks het non-concurrentiebeding voldoende mogelijkheden had om elders te werken, gezien het beperkte aantal concurrenten van de werkgever.

Reorganisatie

Bij een reorganisatie verviel de functie van een werknemer. De werkgever diende daarom een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst in bij de kantonrechter. De kantonrechter ontbond de arbeidsovereenkomst, maar vond dat de werkgever zich onvoldoende had ingespannen om een geschikte of een passende functie te vinden voor de betreffende werknemer. In ieder geval waren er twee functies die geschikt of passend hadden kunnen zijn voor de werknemer, maar die waren niet aan de werknemer aangeboden. In plaats daarvan werden de functies aangeboden aan en vervuld door andere medewerkers. De kantonrechter hanteerde daarom bij de vaststelling van de ontslagvergoeding een correctiefactor van 1,50 waar een correctiefactor van 1 gebruikelijk is bij een neutrale ontbinding.

Wietplantage

Een werkgever diende een voorwaardelijk verzoek om ontbinding van de arbeidsovereenkomst in bij de kantonrechter. Het verzoek was gedaan voor het geval de arbeidsovereenkomst na ontslag op staande voet nog mocht blijken te bestaan. In de arbeidsovereenkomst werd verwezen naar het personeelshandboek van de werkgever, waarin ondermeer was opgenomen dat het de medewerkers niet was toegestaan om op welke wijze dan ook inbreuk te maken op de goede naam of reputatie van de werkgever. Overtredingen van deze bepaling golden als een dringende reden voor ontslag van de betrokken medewerker. De werkgever had de werknemer met een beroep op die bepaling op staande voet ontslagen nadat in de woning van de werknemer een hennepkwekerij was ontmanteld door de politie. De werknemer heeft de aanwezigheid van de hennepkwekerij in zijn woning aan de werkgever bevestigd, maar weigerde nadere bijzonderheden over zijn illegale nevenactiviteit te geven. Door zijn functie als IT-er had de werknemer toegang tot gevoelige informatie van klanten van zijn werkgever. De werknemer werkte op locatie bij de

klanten. Tot de klanten van de werkgever behoorden justitiële instellingen en daaraan gelieerde organisaties. Nu niet duidelijk was hoever de werknemer in het criminele circuit was beland en welke risico's daaraan verbonden waren voor hem en voor zijn werkgever en de klanten, vond de kantonrechter dat sprake was van een dringende reden voor beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Dat hield in dat de werknemer geen recht op een ontslagvergoeding had.

Parallel lopende ontbindingsverzoeken

Een arbeidsovereenkomst kan op verschillende manieren tussentijds eindigen. Naast ontbinding met wederzijds goedvinden kan de werkgever, na het verkrijgen van een ontslagvergunning, de arbeidsovereenkomst opzeggen met inachtneming van een opzegtermijn of een verzoek tot ontbinding indienen bij de kantonrechter. De werknemer heeft de mogelijkheid om de arbeidsovereenkomst op te zeggen of om de kantonrechter te verzoeken om ontbinding. Soms lopen verschillende procedures min of meer parallel. Wanneer de werkgever de arbeidsovereenkomst heeft opgezegd, kan de werknemer nog een verzoek tot ontbinding indienen bij de kantonrechter. Wel moet de werknemer dan aannemelijk maken dat de omstandigheden zodanig zijn veranderd dat de arbeidsovereenkomst op een eerder tijdstip moet eindigen dan waartegen is opgezegd.

Dat uitgangspunt geldt niet altijd. Een bijzonder geval deed zich voor toen een werknemer tijdens gesprekken over minnelijke beëindiging van zijn dienstbetrekking had aangekondigd dat hij een verzoek tot ontbinding bij de kantonrechter zou indienen indien partijen geen overeenstemming zouden bereiken. Terwijl partijen nog in onderhandeling waren vroeg de werkgever zonder aankondiging een ontslagvergunning aan. In dit geval was de kantonrechter van oordeel dat de omstandigheid dat de overeenkomst al

was opgezegd niet tot gevolg had dat een zwaardere toets op het ontbindingsverzoek moest worden toegepast.

De kantonrechter wees het verzoek om ontbinding van de arbeidsovereenkomst toe op grond van het vervallen van de functie van de werknemer en de verstoorde verhoudingen die tussen partijen waren ontstaan. De werknemer had recht op een vergoeding bij ontbinding volgens de kantonrechtformule.

Opzegging

Wanneer een werknemer arbeidsongeschikt is geraakt voor zijn eigen werk, rust op de werkgever gedurende twee jaar de verplichting om het loon door te betalen. Daarnaast moet de werkgever zich inspannen voor de re-integratie van de werknemer in het arbeidsproces, hetzij bij de werkgever, hetzij elders. Het eindigen van de loondoorbetalingsverplichting van de werkgever houdt niet het einde van de dienstbetrekking in. Ook wanneer een werknemer in het kader van zijn re-integratie bij een andere werkgever werkzaamheden verricht, eindigt daarmee zijn arbeidsovereenkomst bij de eerste werkgever niet. Dat is zelfs niet het geval wanneer hij bij die andere werkgever in dienst treedt. De wet bepaalt op welke wijze een arbeidsovereenkomst eindigt. Een van deze mogelijkheden is opzegging door de werkgever, nadat hij daarvoor toestemming heeft gekregen van het UWV.

Nadat een arbeidsongeschikte werknemer in het kader van zijn re-integratie bij een andere werkgever in dienst was getreden, verzocht de oorspronkelijke werkgever om toestemming om de arbeidsovereenkomst te mogen opzeggen. Nadat de gevraagde toestemming was verleend, heeft de werkgever de arbeidsovereenkomst opgezegd tegen een eerdere dag dan de tussen partijen geldende dag waarop de arbeidsovereenkomst kon eindigen. De werkgever probeerde dit te herstellen door een nieuwe opzegging te doen met inachtneming van de juiste opzegtermijn. De werknemer vorderde schadevergoeding wegens een onregelmatige opzegging. De wet biedt de werknemer bij een onregelmatige opzegging de mogelijkheid om vergoeding van de werkelijk geleden schade te vorderen of de gefixeerde schadevergoeding te vorderen.

De Hoge Raad heeft in een arrest uit 1995 overwogen dat een eenzijdig terugkomen op een onregelmatige eerste opzegging niet mogelijk is, tenzij sprake is van een onomkeerbare reactie van de werknemer op het ontslag. Hof Den Haag oordeelde in deze procedure dat geen sprake was van een onomkeerbare reactie van de werknemer. De werknemer was al bij de andere werkgever in dienst getreden voordat de oorspronkelijke werkgever om toestemming had verzocht om de arbeidsovereenkomst op te zeggen. Het aanvaarden van ander werk was geen reactie op het ontslag. Het hof was van oordeel dat de werkgever door de onregelmatige opzegging in beginsel schadeloos was. Niet relevant daarvoor is of de werknemer door de onregelmatige opzegging schade geleden heeft of dat er ten tijde van de opzegging geen aanspraak op loon meer bestond. Alleen de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid zou kunnen verhinderen dat de werknemer recht heeft op een schadeloosstelling. Het hof zag daar geen aanleiding toe in dit geval.

OVERDRACHTSBELASTING

Overdrachtsbelasting

Ter stimulering van de huizenmarkt is het tarief van de overdrachtsbelasting tijdelijk verlaagd van 6 naar 2%. De tijdelijke verlaging geldt voor de periode van 15 juni 2011 tot 1 juli 2012. Aan de vaste commissie van Financiën is een petitie aangeboden om de tijdelijke verlaging van het tarief terug te laten werken tot 15 september 2010. De staatssecretaris zal dat voorstel niet uitvoeren. De bedoeling van de regeling is potentiële kopers te stimuleren tot de koop van een woning. De regeling is niet bedoeld voor situaties waarin de juridische levering van een woning heeft plaatsgevonden voor de inwerkingtreding van de tariefsverlaging. De staatssecretaris vindt dat mensen die voor 15 juni 2011 een woning hebben gekocht niet in dezelfde positie verkeren als mensen die tussen 15 juni en 1 juli 2011 een woning hebben gekocht. Voor de datum van 15 juni 2011 is gekozen in verband met uittalingen van het kabinet die half juni 2011 zijn gedaan over de woningmarkt. Door die uittalingen is vertrouwen gewekt dat

ertoe heeft geleid dat de maatregel met terugwerkende kracht tot 15 juni 2011 is ingegaan.

SOCIALE VERZEKERINGEN

Kindregelingen

In een brief aan de Tweede Kamer gaat de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in op de aanpassingen van het stelsel van kindregelingen. Het huidige stelsel is te ingewikkeld en leidt voor alleenstaande ouders met een uitkering die willen gaan werken tegen het minimumloon tot een achteruitgang in inkomen. De minister is van mening dat het beter kan en zet uiteen hoe de problemen in het huidige stelsel in deze kabinetsperiode opgelost kunnen worden. Het einddoel is een overzichtelijk stelsel van vier kindregelingen, namelijk de kinderbijslag en het kindgebonden budget als inkomensondersteuning en de combinatiekorting en de kinderopvangtoeslag als arbeidsparticipatiebevordering.

De inkomensachteruitgang voor alleenstaande ouders die willen gaan werken wil de minister bestrijden door het wegnemen van het verschil in de wijze van inkomensondersteuning voor niet-werkende en werkende alleenstaande ouders. De bestaande drie regelingen die specifiek bedoeld zijn voor alleenstaande ouders worden afgeschaft. Het gaat om de aanvulling voor alleenstaande ouders met een uitkering op het sociaal minimum, de alleenstaande-ouderkorting en de aanvullende alleenstaande-ouderkorting. In plaats daarvan komt er een alleenstaande-oudertoeslag in het kindgebonden budget. Deze toeslag voorkomt benadeling van werkende alleenstaande ouders ten opzichte van niet-werkende alleenstaande ouders en wordt lager naarmate het inkomen stijgt. De invulling van deze regeling laat nog

even op zich wachten. Daarnaast wil de minister in andere bestaande regelingen vereenvoudigingen aanbrengen.

VARIA

Innovatiefonds MKB+

Het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie heeft om financiering te helpen het Innovatiefonds MKB+ ingesteld. Het fonds is ingesteld omdat de financieringsaanvragen van vernieuwende ondernemers door banken vaak worden afgewezen. Vanaf 1 januari 2012 kunnen ondernemers ook voor kleinere projecten bij het Innovatiefonds MKB+ terecht. Het fonds verstrekt rechtstreeks innovatiekredieten aan ondernemingen en verstrekt kapitaal aan investeringsfondsen die risicokapitaal verstrekken aan vernieuwende ondernemingen. Het innovatiekrediet bedraagt maximaal een derde van de ontwikkelingskosten van vernieuwende producten en diensten. Het krediet wordt omgezet in subsidie als het project tijdens de ontwikkelingsfase mislukt. In 2012 is € 95 miljoen aan innovatiekredieten beschikbaar.

Van den Akker Accountants B.V.
Noordeinde 23
2761 BN Zevenhuizen ZH

Telefoon: +31 (0) 180 - 63.82.38
TeleFax: +31 (0) 180 - 63.39.13

E-mail: info@akkeraccountants.nl